

Szabadok akarunk lenni
és valami úgy úz bennünket –

Csavargunk: nyúzott arccal
tartalmatlan gondolatokkal.

Valami hajt –
Kínlódsz csak
és minden idegesít.

Ő megépített kapcsolatokat bont szét: talán tudatosan.
Te pedig: nem találsz.
Két részre bontott – elkülönített önmagad; – önmagad adósa megy az úton
és kétségbeesésében mindenkit arculüt.
Közben azt érzi: őt ütik.

Egy kívülálló, okos, józan szemlélő szemében azonban semmi sem történik
Annyira távol vagyunk egymástól.

Egy nyíló kankalin februárban –
Kövön ülő kristályok.

Arcodba szél fut
Rohansz a lejtőn:
Körben hegyek, fagyöngy és szelídgesztenye.
Egy templom 1200-ból. Kicsike;
Harangtorony: átfúrt gerendán
némán, mozdulatlanul
átcsúszó harangkötél.
800 éves freskók.

Senkinek sem mondhatod el azt, ami pillanatonként felvillant
benned. [mert nem tudod megfogalmazni]

A boldog-negyugváshoz, a gondtalansághoz volt hasonló.
Nem mintha ez lenne a célod:
Csak úgy megemlétettem.